

гата постоянно му напomiнoвалъ цѣлѣта, за която билъ пратенъ. Слѣдъ като са изминѣли назначенитѣ за учението имъ години, всичкитѣ ученици, а съ тѣхъ заедно и Спатариевъ, са завърнали въ Петербургъ; тѣ били длъжни да държатъ экзаменъ въ присѣдствіето на самия монархъ. Слугата изявилъ желание да присѣдствува на испитанието, щото да изважда господаря си изъ замѣшательство, ако би да са сбърка и да не може да отговори както трѣбва на издаденитѣ нему въпроси; а може би и съ цѣлъ да представи и себе си като знающъ. Както и да е, той излѣлъ заедно съ всичкитѣ ученици предъ монарха, като зель съ себе си всичкитѣ рисунки и преписи, които били нуждни въ тозъ случай на младия му господаръ.

И тъй, преди да даде редъ да испитватъ Спатариева, слугата тихо му напomiнoвалъ нѣкои подробности отъ уроцитѣ, които слушалъ преди време; монарха забѣлѣжилъ туй и попиталъ защо е дошелъ и слугата.

— Азъ, милостивий господарю, зехъ смѣлостѣта да влѣза заедно съ господаря си за да му донесѣ потрѣбнитѣ рисунки и преписи и да му напomiнѣ нѣкои работи отъ науката му, които той въ настоящата минута не може да си припомни.

— „Развѣ ти разбирашъ нѣщо?“

— Азъ, ваше величество, по причина че бѣхъ всѣкога съ господаря си, имахъ случай да са възползувамъ отъ преподаванитѣ нему уроци.

Монарха са удивилъ и самъ започеналъ да го раснитва нѣкои работи по моряшката наука; той го нашълъ доста съ добри познания. Испитвалъ послѣ и господаря му и видѣлъ че нищо почти не знае. Какъ постъпилъ въ тозъ случай господаря? Слугата